

сж лжжливи за това именно, че и Катерина Павлова была мома, ни по много или по малко хубава отъ другитѣ моми.

— Ти си права Катерино: дѣйствително често сжмъ Ви лжгълъ, отговорилъ Налитаевъ.

— Това е вече чистосърдечно истина, казала съ злобна усмивка Катерина Павлова. — Вѣроятнo сжщо бѣ лжжа, когато ми се признаваше, че мя обичашъ.

— Не, това бѣше право, защото дѣйствително тя обичамъ.

— Наистина ли! Въ тъквѣ случай, азъ сжмъ Ви твърдѣ признателна. . . . За това именно, дѣто си мя лжгалъ.

— Азъ тя наричахъ най прелѣстно създание на свѣтъ; но това не е право.

— Така ли? Каква още любезность ще ми кажете милостивий господине?

— Твърдѣ често тя наричахъ мое ангелче на живота, моя душица, а всичко това се съгласявамъ, че не е повече или по малко-освѣнъ лжжливи факти.

— Наистенали бѣше и това лжжа, когато мя увѣряваше, че си готовъ да умрѣшъ, ако се не съгласж да те зема за лжжъ?

— До нейдѣ да Това си е обикновенно.

— Да. То въ тъквѣ случай бждете така добри милостивий г-не, да си земете шапката и се отдаличите отъ тука.

— Не Катерино, това нещя направа, но